

Livet med dets Lyst og Sorg og Møje, der alt-sammen syntes ham Tak værd, hvortil det saa end førte. Hvorfor da gruble? Selvgjorte Plager var Fandens Værk. Det var i Grunden blot fari-sæisk Selvophøjelse ikke at ville lade sig nøje med de Bekymringer, Livskampen skabte. Om to og en halv Maaned skulde hans Bryllup staa. Den 20. Maj, Ingers Fødselsdag, skulde han hjem-føre hende som blomstersmykket Brud, og hans triste Ensomhedsaar var endte!

Han havde denne Dag et Besøg at gøre, der længe havde optaget ham. Blandt de Engskifter, der vilde blive berørt af hans Strømregulering, var der ogsaa et Par, der tilhørte Præstegaarden i Borup, og det var hertil, han i den Anledning agtede sig hen. Han havde ikke talt med Pastor Fjaltring siden hint tilfældige Sammentræf i Hø-laden under Tordenvejret for godt halvandet Aar siden. Han havde et Par Gange kørt ham forbi, naar den sære Mand i Skumringen gik sine en-somme Spasereture paa afsides Veje, og han havde da ogsaa regelmæssigt hilst ham, dog — som det syntes — uden at blive genkendt. Men overalt paa Egnen havde han hørt Folk snakke om ham og om hans ulykkelige Familjeliv. Navnlig gik der de utroligste Historier om hans Kone; hun skulde ikke alene være ganske ødelagt af Drik men desuden i sine yngre Dage have begaaet køns-lige Udskejelser af den groveste Art, ligesom hun